

23. Den första December, om jag minnas kan,
 Jag norðan om Skotland påfärdade fram;
 Jag Chef han till oss kallat, hvarvaden oss befär:
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

24. Den följande dag färdade jag ut,
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

25. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

26. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

27. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

28. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

29. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

30. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

31. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

21. Den tid, som vi i Mallaga låg,
 Den tynde man kunde ej mera säga;
 Den tynde man kunde ej mera säga;
 Den tynde man kunde ej mera säga.

22. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

23. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

24. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

25. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

26. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

27. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

28. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

29. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

30. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

31. Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på;
 Jag Wänto för Skotsklands i afseende på.

48. Den Turken må lifnas wid Lejon och Björn,
 Som ofta för rofwet i kloen som Örn;
 Han mången gjort arma, ja många lagt lif,
 Af rofwet han tänker att sig göra rik.

49. Men Gud ware lof för nåde och frid,
 Som han oss här sände af Himmelen ned;
 Han wälsigne vår Konung och hans trogna Råd,
 Som wi skola följa i råd och i dåd.

50. Wäl kommen till Livorno, der wi först tänkte på,
 Att wi skulle genast till Mallaga få gå,
 Från Mallaga till Tanager allt på den samma dag,
 Och dagen derefter wi ginga derifrån.

51. Maj månad den andra wi Grunnan finna må,
 Allt utanför Kanalen en tjugu mil wi gå,
 Som allt war observeradt och efter samma grad,
 Och dagen derefter wi England då såg.

52. Med glädje wi påserade England förbi,
 Den femte Maj om morgonen wi Dover fingo si:
 En Fregatt der oss preja, allt med ett skarpt skott,
 Men wände straxt tillbaka och från oss seglad bort.

53. Wi Dover påsera och Lots wi fingo då,
 Straxt vinden sig fogar, som med oss wara må;
 Den Lots måste oss följa öfwer de Engelska grund,
 Han fick se'n sin betalning, som war af hundra Pund.

54. Wi måste Nordsjön plöja förutan löf och gräs,
 Den tolfte Maj helt tidigt wi sågo Linderås,
 Och dagen derefter wi sågo Skagerns grund,
 Och samma eftermiddag wi ankrad i Kalfjund.

55. De utländska höjder och gränser så mång,
 Som jag har beskådat den tiden så lång,
 Kan jag ej beskrifwa, jag säger för sann;
 Jag kastar därför pennan och går uti land.

GS 1517

En n n

W i s a

Rongl. Orlogs-Fregatten Fröjas
 långresa på Medelhafwet, åren
 1801, 1802 och 1803.

Komponerad af Krono-Båtsmannen wid Andra
 Indelnings-Kompaniet i Blekinge,
 Bengt Swan.

Sjunges som: Enhwar som vill weta hwad färleken är, ic.

Norrköping, Chr. Törnequist, 1848.

32. Den beder öfverhufvudsamt hos vår Admiral,
 Och säger han har ingen Tripolitan;
 Men det må ej hjälpa, icke han har för
 Afstunda besättning till oss om bord.

33. Då blef det uttömt till besättning åtta man,
 Tillika en skänkt, så det en Öfverman,
 Som Öfverman skulle föra till Malta i hamn,
 Men blef sedan uttömt till den Turfiska wall.

34. Det var den femte Mars, som då följde på,
 Sjette nära under Tripoli skänkt vi gå;
 Allstannans påfärdade som jag berättar om,
 Nio spården Öfverer från Tripoli kom.

35. De dricka oss till, men vi var icke se'n,
 Sjette nära under Tripoli skänkt vi gå;
 Allstannans påfärdade som jag berättar om,
 Nio spården Öfverer från Tripoli kom.

36. Men Öfverer i höjden, som följde allt frig,
 Han gaf oss till byres besänktig frig,
 Och hufvudsamt till seende som en fort tid,
 Den dagen han följde oss hertig och bil.

37. Den morgon med solen all lycka uppram,
 Sjette nära under Tripoli skänkt vi gå;
 Allstannans påfärdade som jag berättar om,
 Nio spården Öfverer från Tripoli kom.

38. Den andre Öfverer, då seende blef gjord,
 Samt Öfverer och Öfverer skänkt vi gå;
 Och seende blef gjord med Öfverer skänkt,
 Öfverer blef gjord med Öfverer skänkt man.

39. Öfverer den tredje, som då följde på,
 Sjette nära under Tripoli skänkt vi gå;
 Allstannans påfärdade som jag berättar om,
 Nio spården Öfverer från Tripoli kom.

40. Till sjös vi då gingo i dagarna mång,
 Och gick så till ankars vid staden Toulon,
 Der vi måste undergå reparation stor,
 Vår Fregatt vi drifwer och kopparbeslår.

41. Allt uti fyra månader, som vi der ligga må,
 Och vänta presenten, som vi der skall få,
 Att gå till Tripolitanen och presentera så,
 Att vi af honom skulle der våra fångar få.

42. Den tionde Martii, som jag säger nu,
 Vi lyfte vårt ankare vid påf klockan sju,
 Mårssegel upphissas och allting gjordes klart,
 Gud han oss wälsignar med wind och påfåd.

43. Vår kurs han blef sätter, som ämnade wardt
 Vårt skepp gjorde miller till flere knops fart:
 Vår resa fortsattes till Tripoli dan,
 Der vi skulle få våra fångar igen.

44. Till Tripoli kom vi den tjugonde Mars,
 Att lemna presenten, som var föresatt;
 Om eftermiddagen, vid påf klockan två,
 Vårt ankare vi fälla och segel beslår.

45. Presenten i penningar, såsom den består,
 Till Ett Hundrade Femtio Tusen det går,
 Af silfwer, till wigten som vi der motta'r,
 Ett Hundrade Sextio Lispund det war.

46. Vi bjude den Turken adjo och farväl,
 Samt önska hwarandra beständigt må wäl;
 Vi sköto Öfverer lösen med tjugu skott å rad,
 Vårt ankare uppvindas, vi derifrån far.

47. De Turkiska herrar af wredesfullt mod,
 De tänkte sig mätta af Öfverernes blod;
 Men fick ingen droppa från början till slut,
 Men dräggen af bullen de dricka sjelf ut.

Nå! Kom kamrater och rusten eder fort,
 Vi ä' nu kom' derade, det är redan spordt!
 Vår resa hon länder åt Turkiet hån;
 Nu måste vi skiljas från wän och owän.

2. Det årtal vi skrifer är Abertonhundraett,
 Åttonde Oktober kom' dering wi fick,
 Uppå Fregatten Fröja, som Chefsepp skulle bli,
 Kommando att föra allt under den tid.

3. Vår Chef han war färdig och mönstring wi fick;
 Sjuttonde Oktober till segels wi gick;
 Vi winda vårt ankare, och lossen om bord,
 Mårssegel hisas och fyra man till ror.

4. Vi Carlskrona skansar påfärdade då,
 I fallskap wi woro Fregatterna två,
 Samt Briggen Husaren, som oss följa må,
 På Helsingörs redd wi ankrade då.

5. Vi gick se'n till segels allt uti Helsingör,
 Vår kurs han blef sätter som omtalt är förr.
 Vi tänkte då segla till Göteborg in;
 Men se, under wägen oss möter motwind.

6. Ett wäder uppvärte i hafwet så swårt,
 Att wi då förlorad' båd' Stränder och Mår,
 Dramstänger samt Kryfsåg, Storsegel och Fock.
 Det war nu det största som från oss gick bort.

7. Vi wiste signaler de nätterna så lång,
 Som war med granater och brännare mång,
 Att wi skulle weta hwarandras begär,
 Och sedan ej komma hwarandra för när.